

Giving People

Vill skriva ett tack brev.

Vilka underbara människor det finns. När man hamnar i en situation och man inte vet hur man ska klara sig, man skämmas att be om hjälp och när man sen vågar göra det. Vill tacka er för all hjälp jag och barnen fick och presenterna till födelsedagsbarnen. Ni kom som räddande änglar. Kram från Klippan

Först av allt, vill jag tacka för all hjälp vi fick förra helgen. Underbart att få se vår son le, & bli mätt Mitt hjärta lättade kan jag lugnt säga, och tårar av glädje kom. Idag fick jag ett presentkort på Coop via posten. Vet inte vem det är ifrån, då jag inte kunde få upp adressen som var angiven som avsändare.

Men tack underbara du/ni, ni gav oss en härlig fredag Vem du/ni nu än är, kram på dig/ er

Vilken lycka! Det går inte att beskriva den lättnaden jag känner nu i min mamma-själ. Gårdagens förmiddag och många dagar dess för innan var fylld av sorg, fylld av tårar, skam, känsla av värdelös, totalt misslyckad. Jag har under gårdagens eftermiddag fällt tårar av lycka och glädje. Matkasse efter matkasse har jag packat upp, fortfarande med nån känsla av skam. När mina tonåringar kunde lägga sig mätta o sova gott föll all känsla i lugn och harmoni. Lite ironi har infunnit sig också, toapapper behöver vi inte sakna på ett bra tag. Det finns inga ord i hela världen som kan beskriva gårdagen, underbar känsla. Sent igår kväll kunde jag krypa till kojs och sova gott, det var länge sedan sist. Idag kan jag bada, städa o tvätta. Jag ska nog laga kycklingfilé till middag, eller kanske köttbullar... ? Skönt att kunna erbjuda en riktigt god smörgås till frukost. Den dagen jag kommer på grön kvist vet jag precis vad jag ska göra... Kärlek & Respekt till Alla som hjälpt mig och min lilla familj, Tusen Tack

Jag vill lämna ett tack till alla som hjälpt mig, utan namn! Jag sitter här med tårar i ögonen. Mindre än en timme efter att Giving People annonserat om min situation fick jag första smset. Nu, inte ens ett dygn senare har 6 underbara människor bestämt sig för att hjälpa mig. Jag väntade mig ett paket blöjor, kanske två, på sin höjd. Nu har jag mat i kyl och frys och blöjor så jag vet att vi klarar oss i några dagar till. Jag tror inte man kan förstå, om man inte varit i denna situation själv, hur det känns när både okända och kända är redo att göra något så stort för en. Jag blir rörd och jag känner en otrolig värme. Ett tack känns inte nog. Det är så mycket större än så, den tacksamhet som jag känner. Jag hoppas inte att de som hjälpt mig hamnar i min situation, det förtjänar ni inte. Men jag lovar att den dag någon annan i mitt närområde hamnar på Giving People's feed, då kommer jag, i gengäld till mina givare, ge vad jag kan. Jag vet själv att minsta lilla är mer än nog, och jag vill ge tillbaka, pay it forward, så att den personen i sin tur kan få denna känslan som jag har idag. //En otroligt tacksam mamma.